

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 3To/114/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211010430
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4211010430.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta, JUDr. Jána Vanka a JUDr. Ľubici Medveckej Phd., v trestnej veci obžalovaného B. E. a spol., pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných B. E. a Q. J., proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 06. 09. 2012, sp. zn. 1T/105/2011, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. februára 2013, takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste uloženom obžalovanému B. E..

Podľa § 323 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanému B. E., narodenému XX. XX. XXXX,

u k l a d á

podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno h/ Trestného zákona, za použitia § 41 odsek 2 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, ukladá trest prepadnutia veci jedného teleskopického obuška s gumenou štvorčekovanou rukoväťou čiernej farby, na spodnej strane s nápisom HARDENED POLICE BATON s vyobrazením hlavy orla, ktorý bol zaistený v konaní vedenom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Komárno pod ČVS: ORP-267/0EK-KN-2011.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona, vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku, sa odvolanie obžalovaného Q. J., narodeného XX. XX. XXXX,

z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaných: obž. B. E. v bode I. z prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 ods. 1,

ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák., v bode II. z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a v bode III. z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., obžalovaného Q. J. v bode I. z prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

1/ obžalovaní B. E. a Q. J.

dňa 2. apríla 2011 v čase okolo 22.30 hod. po predchádzajúcej dohode spolu s dvomi doposiaľ nestotožnenými osobami mužského pohlavia neoprávnene vznikli cez uzamknutú bránu oplotenia a cez neuzamknuté vchodové dvere do rodinného domu č. XXXX na ulici E. v obci K. C., kde má trvalý pobyt poškodený J. C., nar. XX. Q. XXXX a jeho matka poškodená I. C., nar. X. G. XXXX, ktorí sa v tom čase nachádzali v predmetnom rodinnom dome, pričom po vniknutí do tohto domu fyzicky napadli poškodeného J. C. tak, že ho udierali päsťami po celom tele a doposiaľ nestotožnená osoba mužského pohlavia kovovým teleskopickým obuškom do oblasti predkolenia, pričom obžalovaný Q. J. fyzicky napadol tam prítomného G. E., narodeného XX. Q. XXXX tak, že ho udril kovovým teleskopickým obuškom po predkolení, ktorý žiadne zranenie neutrpel, po čom odtiaľ odcudzil mobilný telefón značky Samsung, ďalší mobilný telefón značky Samsung GT - S530, DSL Wifi router model D-Link 264R sériové číslo PIZ52A4000440 a peňažné prostriedky v hotovosti vo výške 100 eur, čím spôsobil poškodenému J. C. škodu v celkovej výške 288 eur a v dome zotrvali napriek výzve oprávnenej užívateľky poškodenej I. C., narodenej X. G. XXXX, na jeho opustenie,

2/ obžalovaný B. E.

dňa 3. apríla 2011 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách sa pred domom poškodeného J. C. na ulici E. XXXX v K. C. vyhrážal poškodenému J. C., že ho „odjebe“ za to, že skutočnosť o jeho násilnom konaní v ich rodinnom dome č. XXXX na ulici E. v obci K. C., z 2. apríla 2011, jeho matka oznámila na polícii a že môže byť rád, že len takto skončil, čo v poškodenom J. C. vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život a jeho zdravie,

3/ obžalovaný B. E.

od presne nezisteného času do 12.30 hod. dňa 4. apríla 2011 v obci K. v rodinnom dome č. XXX mal v držbe samonabíjaciu pištoľ značky ČZ vzor 70, kaliber 7,65 Browning, výrobné číslo 111490 so zásobníkom a tiež 8 kusov nábojov kaliber 7,65 Brošling značky S&B, ktoré sú laborované celoplášťovými strelami, ktoré si zadovážil kúpou v presne nezistenom čase asi pred tromi rokmi na presne nezistenom mieste v Bratislave od muža nezistenej totožnosti za 15.000,- Sk (497,91 eur), pričom uvedená pištoľ je v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov zbraň kategórie B, ktorá podlieha povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti a uvedené náboje sú podľa citovaného zákona strelivom, pričom podľa tohto zákona ich môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz, avšak obžalovaný nie je držiteľom zbrojného preukazu, v dôsledku čoho si zadovážil a mal v držbe uvedenú strelnú zbraň a uvedené strelivo bez povolenia.

Súd I. stupňa za to uložil:

Obžalovanému B. E. podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods.2, ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák. za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák., úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov 10 mesiacov s tým, že na výkon tohto trestu obžalovaného zradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. ukladal súd I. stupňa obžalovanému aj trest prepadnutia veci, a to jeden kus teleskopického obušku s presným označením vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Obžalovanému Q. J. uložil súd I. stupňa podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., s prihliadnutím na priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky 8 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zároveň ukladal obžalovanému B. E. povinnosť nahradiť poškodenému J. C. škodu vo výške 288 eur.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadli obaja obžalovaní.

Obž. B. E. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že jeho odvolanie smeruje čo do výroku o uloženom treste. Podľa jeho názoru, v jeho prípade súd I. stupňa pri ukladaní trestu mal zohľadniť aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. a/ Tr. zák., s poukazom na jeho citové rozrušenie, ktoré bolo vyvolané smrťou jeho matky, pričom po jej smrti sa dostal do bližšieho vzťahu s rodinou poškodeného, siahol na alkohol, mäkké drogy a nakoniec to všetko vyústilo do protizákonného konania.

Vzhľadom na okolnosti prípadu ako aj na vyjadrenie prokurátora na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa, že jeho vyhlásenie je potrebné zohľadniť pri rozhodovaní o treste aj v zmysle mimoriadneho zníženia trestu, mal za to, že trest uložený za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák., teda za použitia tzv. asperačnej zásady, je neprimerane prísny.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. zmenil rozsudok súdu I. stupňa tak, že mu uloží za použitia § 36 písm. a/ Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. primeraný trest.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom obžalovaný doplnil písomné dôvody odvolania v tom smere, že chce znížiť trest. Uviedol, že ho to všetko mrzí a oľutoval, čoho sa dopustil. V danom období bol v zlom psychickom stave, pretože mu zomrela matka. Uviedol aj to, že krátko predtým ho poškodený vykradol, zmizli mu aj rodinné šperky po matke, čo ho viedlo k skratovému konaniu. Výkonom doterajšej väzby už zaplatil dosť za svoje konanie, v prípade, že sa dostane domov, vráti sa do rodinného domu, nájde si prácu. Poukázal aj na to, že v minulosti nikdy nebol zločincem. Poukázal aj na vyhlásený nález Ústavného súdu SR o neústavnosti ustanovenia Trestného zákona týkajúceho sa používania tzv. asperačnej zásady.

Obž. Q. J. prostredníctvom svojho obhajcu podal odvolanie smerujúce čo do výroku o vine a treste. Uviedol, že trestnej činnosti tak ako je uvedená vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, sa nedopustil. Nie je pravdou, že by neoprávnene vnikol do domu poškodených, spoločne s ďalšími tromi osobami fyzicky napadol J. C. a že by odcudzil dva mobilné telefóny a modem. Z takéhoto konania nebol usvedčený žiadnym vo veci vykonaných dôkazov a podľa jeho názoru je aj nelogické, že by poškodený žiadal nahradiť škodu od toho, kto mu ju nespôsobil. Podľa jeho názoru, výpoveď poškodeného J. C. je, vzhľadom na rozpory, nevierohodná. Uvedený poškodený stále menil svoje výpovede a modifikoval svoje jednoznačné vyjadrenia tým, že sa iba podobal na páchatela, pričom si nebol stopercentne istý, že trestnej činnosti sa dopustil aj on. Nepoprel, že by v dome poškodených bol v kritickom čase. Popieral však, že by sa spojil s ďalším dvomi osobami a že bil poškodeného C. a svedka E., preto, aby C. nahradil škodu obžalovanému E..

Navrhoval postupovať v zmysle zásady vyjadrenej v § 2 ods. 4 Tr. por. a jeho spod obžaloby oslobodiť, alternatívne, zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Uvedený obžalovaný požiadal aby sa verejné zasadnutie pred odvolacím súdom vykonalo v jeho neprítomnosti. Jeho obhajca na verejnom zasadnutí žiadal vyhovieť písomným dôvodom odvolania s tým, že zdôraznil, že skutok, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným, nebol presvedčivo preukázaný. Poukázal na to, že posledné odsúdenie obžalovaného malo byť zahŕadené, ak by o to bol požiadal, pretože na to boli splnené podmienky. Preto súd I. stupňa ak chápal toto predchádzajúce odsúdenie ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., mohol využiť druhú časť tohto znenia a na toto odsúdenie neprihliadnuť. Poukázal na existenciu nálezů Ústavného súdu SR, ktorú je možné podľa jeho názor aplikovať aj vo vzťahu k ust. § 38 ods. 4 Tr. zák., a preto je možné uložiť trest odňatia slobody obžalovanému aj bez zostrenia zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že v prípade skutku pod bodom I. absentuje vyjadrenie použitia zbrane zo strany obž. E., čo bolo preukázané vykonaným dokazovaním a zároveň v tejto súvislosti súd I. stupňa uložil obžalovanému aj trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá pri páchaní trestnej činnosti. Vyjadril názor, že ak by bol súd I. stupňa správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, mal dospieť k názoru, že trestného činu pod bodom I. sa obaja páchatelia dopustili podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. Nakoľko však absentovalo odvolanie prokurátora v ich neprospech a navyše došlo k situácii, že obž. E. vyhlásil svoju vinu, a toto vyhlásenie bolo prijaté súdom I. stupňa,

nebolo možné tento nedostatok napraviť. Navrhol odvolania obžalovaných podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovanými B. E. a Q. J., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného B. E. je dôvodné.

Preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti, dôležité pre trestné stíhanie uvedené v § 119 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré súd potreboval pre svoje rozhodnutie.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb odôvodňujúcich zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal zákonné a úplné dokazovanie, náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to ukladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. poriadku. Skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, sú v súlade s dôkazmi vykonanými v konaní, ktorými bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaná sa dopustila činu opísaného vo výroku o vine odvolaním napadnutého rozsudku.

Vina obžalovaných bola jednoznačne preukázaná celým radom vo veci vykonaných dôkazov, ktoré súd I. stupňa, ako aj orgány činné v prípravnom konaní vykonal zákonným spôsobom, tieto následne správne zhodnotil súd I. stupňa tak jednotlivo ako aj v ich súhrne a následne správne právne kvalifikoval konanie obžalovaných ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ani odvolací súd nemal dôvod spochybňovať konanie obžalovaných uvedeným pod bodom I. napadnutého rozsudku, a to nielen vzhľadom na vyjadrenia obžalovaného B. E., že je vinný zo spáchania trestného činu, ale aj na základe výpovede poškodených, svedkov a predovšetkým listinných dôkazov, ktoré boli na hlavnom pojednávaní oboznámené. Tu odvolací súd poukazuje na písomné dôvody napadnutého rozsudku, v ktorých súd I. stupňa podrobne rozoberá jednotlivé vo veci vykonané dôkazy a následne na základe ktorých právne kvalifikoval konanie obžalovaných.

Aj odvolací súd sa plne stotožnil s právnymi závermi súdu I. stupňa, keď konanie obžalovaných právne kvalifikoval ako obž. B. E. v bode I. z prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák., v bode II. z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a v bode III. z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., obžalovaného Q. J. v bode I. z prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák.

Čo sa týka trestu odňatia slobody uloženého obž. Q. J., súd I. stupňa správne prihliadol na existenciu priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov. Pokiaľ obžalovaný namietal, že súd I. stupňa nemal prihliadať na existenciu priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že v minulosti bol už za trestný čin odsúdený, pretože v odpise z registra trestov má tri záznamy, prvé dve odsúdenia má zahľadené a čo sa týka posledného odsúdenia, mal súd I. stupňa vyriešiť predbežnou otázkou jeho zahľadenie, pretože boli na to splnené podmienky. Tu odvolací súd po ukazuje na skutočnosť, že ak by aj súd I. stupňa riešil uvedenú predbežnú otázku v prípade obžalovaného by neprihliadnutie na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák. nemalo za následok úpravu zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., a to vzhľadom na existenciu priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h/ Tr. zák.

Pokiaľ obhajca obžalovaného navrhol prihliadať na nález Ústavného súdu SR uverejnený v Zbierke zákonov pod č. 428/2012, tu odvolací súd upriamuje pozornosť, že tento nález sa týka špeciálne ust. §

41 ods. 2 Tr. zák., teda tzv. asperačnej zásady (a to len v jednej časti). Aplikácia tohto nálezu na ust. § 38 ods. 4 Tr. zák., teda aby sa zákonom stanovená trestná sadzba v prípade obžalovaného s poukazom na postup uvedený v tomto ustanovení neupravovala, nie je možná.

V prípade obž. B. E. odvolací súd zistil, že pri ukladaní trestu odňatia slobody za použitia ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. je možné aplikovať už spomínaný nález Ústavného súdu SR, ktorým podľa článku 125 ods. 3 Ústavy SR ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ dňom vyhlásenia tohto nálezu stratili účinnosť. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd tak ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, teda na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, čo považoval vzhľadom na osobu obžalovaného za postačujúce. Pokiaľ obžalovaný navrhol, aby v jeho prípade súd I. stupňa ako aj odvolací súd prihliadal na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. a/ Tr. zák., teda že spáchal trestný čin v ospravedlniteľnom silnom citovom rozrušení - čo považoval smrť matky, je potrebné uviesť, že na túto poľahčujúcu okolnosť, tak ako navrhoval obžalovaný, nie je možné prihliadať.

Pri zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, tu odvolací súd postupoval podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním prejednaných trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

V prípade obžalovaného súd I. stupňa ukladal správne aj trest prepadnutia veci, a to jedného teleskopického obušku presne popísaného vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, s čím sa stotožnil aj odvolací súd a preto ho uložil aj vo svojom rozsudku.

Vo výroku o náhrade škody, súd I. stupňa v rámci adhézneho konania správne postupoval podľa § 287 ods. 1 Tr. por., keď obž. B. E. (vzhľadom na vyjadrenie poškodeného pri uplatnení svojho nároku na náhradu škody) uložil povinnosť uhradiť poškodenému spôsobenú škodu.

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.